

Lagerstroemia

Algemeen

Lagerstroemia is afkomstig uit Zuid- en Oost-Azië en Noord-Australië, maar komt door aanplant ook voor in de landen rond de Middellandse Zee. Hier worden doorgaans twee soorten aangeboden, *L. indica* en *L. speciosa*. *L. indica* bloeit voornamelijk roze (soms ook wit, geel of rood) in juli en augustus. De *L. speciosa* bloeit wat later, in augustus en september, voornamelijk roze tot paars. Ze bloeien buiten overigens alleen in een zeer zonnige en warme zomer. Het zijn struiken of kleine boompjes die hier circa 1 tot 3 meter hoog worden. Hij wordt wel gebruikt als kuip- of terrasplant, want hij is hier niet winterhard, en niet wintergroen. Wel kan hij enige vorst verdragen, tot maximaal -10 graden Celsius.

Verzorging

Lagerstroemia heeft graag een wat zware potgrond, bijvoorbeeld standaard potgrond vermengd met $\frac{1}{4}$ leem of klei, in een goed gedraineerde pot. De planten hebben een hekel aan verstoring van de kluit. Ze moeten dan ook tijdig verpot worden zodra de pot te klein dreigt te worden, bijvoorbeeld om de 2 of 4 jaar. In de zomer kunnen ze in principe buiten staan, op een zonnige, beschutte plek. Bij het buiten zetten jaarlijks wat organische mest geven op de pot. Bij langdurig regenachtig weer moeten de planten echter weer naar binnen: ze zijn gevoelig voor de plantenziektes botrytis en meeldauw, die vooral toeslaan onder vochtige

omstandigheden. Zodra de eerste nachtvorsten optreden moet de plant naar binnen.

Het overwinteren gebeurt het beste op een koele, frisse plek. Begint hij te vroeg met uitlopen dan staat hij te warm, en moet hij koeler geplaatst worden. Aangezien de plant in de winter al zijn blad verliest hoeft hij bij de overwintering niet licht te staan, en kan hij eventueel zelfs in een vorstvrije garage staan. In de zomer normaal gieten, in de winter spaarzaam. De kluit mag niet uitdrogen, maar er mag ook geen water in de pot of schotel blijven staan.

Lagerstroemia hoeft eigenlijk niet gesnoeid te worden. Als hij toch wat op vorm bijgeknipt moet worden kan dat het beste aan het eind van de winter gebeuren, voordat de knopvorming start.

Een andere snoeimethode is het laten groeien van de sterkste takken tot ongeveer 1 m lengte, en die ieder voorjaar tot de helft in te nemen. Dit zou de bloei bevorderen.

Ziekten en plagen

Lagerstroemia is gevoelig voor botrytis en meeldauw.

Botrytis (grauwe schimmel, botrytis-rot, nobelrot) kan zich aan het eind van de zomer opeens flink uitbreiden, vooral bij vochtig weer. Kenmerken zijn bruine vlekken op het blad, met later ook grijs schimmelpluis dat een deken vormt over met name dode en afstervende plantendelen. De schimmel overwintert in aangetaste plantendelen of plantenresten op de grond. Daar is hij herkenbaar aan zwarte plekje op de takken, of als een kluwen van schimmeldraden in de grond of op de

bladresten. Als hij in de winter al aanwezig is in of rond de plant, kan hij ook in het voorjaar ook al optreden in de jonge scheuten en bloemtrossen. Aangetaste en dode delen en afgevallen blad moeten zo snel mogelijk verwijderd worden. De struik zo open mogelijk houden, de grond rond de voet schoon en los houden, en zelfs het droog schudden van de plant na een regenbui of een mistige nacht kunnen helpen om de groei van de schimmel te verminderen. Chemische bestrijding is mogelijk.

Voor particulier gebruik zijn hiervoor verschillende producten in de handel. Zo kan er preventief gestrooid worden met bijvoorbeeld Teldor spuitkorrels van Bayer en in geval van aantasting kan gespoten worden met bijvoorbeeld Bayer Microsulfo spuitzwavel of Thiram van Luxan.

Echte meeldauw (*Uncinula necator*) is herkenbaar aan het ontstaan van lichtgele vlekken op het blad, waarna zich aan de bovenzijde van het blad en op de bessen witte, poederachtige schimmelvlekken vormen. De schimmel overwintert in de knoppen of op het oude hout, waar kleine gele of zwarte vlekjes op te zien zijn.

Valse meeldauw (*Plasmopara viticola*) is ook te herkennen aan gele of bruine vlekken op het blad, maar hier zit het schimmelpluis aan de onderzijde van het blad. De schimmel overwintert in afgevallen blad en andere resten op de grond. Als het langdurig vochtig weer is, of hard geregend heeft kan de schimmel zich explosief naar boven verspreiden, over de hele plant. Het blad wordt uiteindelijk bruin en verdroogt. Door aangetast en overtollig blad weg te snoeien wordt verdere uitbreiding tegengegaan.

Schimmelinfecties slaan vooral toe bij vochtig en warm weer. Het open houden van de plant zorgt ervoor dat hij snel droogt, en dat de meeldauw zich niet sterk kan uitbreiden. Preventief zou een aftreksel van heermoes (de zogenaamde heermoessthee) zorgen voor ontwikkeling van sterker blad. Bij aantasting is chemische bestrijding mogelijk door te spuiten met een zwaveloplossing zoals Microsulfo spuitzwavel van Bayer of vergelijkbare zwavelhoudende producten.

Vermeerdering

Vermeerdering van *Lagerstroemia* gebeurt via stekken of zaaien. Om te stekken worden kopstekken genomen die in de stekgrond gestoken worden. Gebruik van stekpoeder bevordert de beworteling en gaat de ontwikkeling van schimmels tegen. Nadat de stekken enkele weken op een warme, lichte plaats (bodemwarmte 20 tot 25 graden Celsius) hebben gestaan en vochtig gehouden zijn, hebben zich de eerste wortels en knoppen ontwikkeld en kunnen ze opgepot of geplant worden.